

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6090/2020
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Водовод Мајданпек“ из Мајданпека, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 166/20 од 11.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 166/20 од 11.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 166/20 од 11.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 349/2019 од 25.06.2020. године, ставом првим изреке, констатовано је да је тужилац делимично повукао тужбу у делу тужбеног захтева за потраживање главног дуга у износу од 9.806,66 динара, па је укинута решење о извршењу Јавног извршитеља Андријане Додић Коцић из Неготина И Ивк 1038/2019 од 05.08.2019. године, за главни дуг, законску затезну камату и трошкове извршног поступка. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу по основу комуналне услуге за период од 01.07.2018. године до 31.05.2019. године, исплати главни дуг у износу од 6.040,87 динара, са законском затезном каматом од 02.08.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 166/20 од 11.08.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу исплати дуг по основу пружања комуналних услуга, применом одредаба чланова 1. став 2. и члана 229. став 1. Закона о наслеђивању, члана 18. став 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа и члана 414. став 1. ЗОО. У конкретном случају, тужилац је пружалац услуге за стан чији је власник била сада пок. мајка тужене, иза које оставински поступак још није завршен. Потраживање тужиоца односи се на период након смрти мајке тужене и картице тужиоца за пружене комуналне услуге гласе на тужену, а непостојање уговора за пружене услуге није од утицаја, јер су услуге пружане. Природа наследничке заједнице, према наведеним законским одредбама, не тражи нужно супарничарство наследника.

О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Тужба – предлог за извршење поднета је дана 26.07.2019. године, а вредност предмета спора је износ од 6.040,87 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић